XVIII. CROTON Spicatum, nova Plantæ Species ex America, quam Descriptione ex icone illustravit Petrus Jonas Bergius, M. D. Hist. Nat. et Pharm. Profess. Stockh. R. Colleg. Med. Assessor, Reg. Acad. Scient. Stock. Membr.

Read April, 21, SCIENTIÆ rei herbariæ ulteriori perfectioni nihil perinde conducere arbitror, atque idoneas plantarum novarum minusve cognitarum descriptiones, præsertim ubi bonæ etiam accesserint icones. Ut enim in omnibus aliis scientiis magnopere expedit, quarumcunque rerum eo pertinentium ignorantiam vel incertitudinem, quoad fieri potuerit, tolli, ita valde quoque opportunum scientiæ contingit botanicæ, quotiescunque novæ rarissimæque plantæ in lucem proferuntur, et quidem ita proferuntur, ut quælibet partes earum essentiales, quoad licuerit, et illucide adumbrentur. Certe quidem hoc generatim de omnibus valet plantis, ad quodcunque demum stirpium pertinuerint genus; nulla enim unquam detecta fuit species, quin attentione fuerit dignissima; tamen solent speciatim illæ ipsæ noviter detectæ species impensiori excipi eruditorum attentione applausu, quæ ad genus quoddam pertinent, in quo una pluresve species virtute usuque aliquo singulari, vel medico vel œconomico, dudum inclaruerunt, quippe quoniam suspicari fas sit, in cunctis speciebus affinibus quodammodo consonas, saltem non multum alienas, inesse vires.

Hocce

Hocce respectu operæ profecto pretium suerit, rarislimam quandam sistere speciem, ad amplum illud pertinentem stirpium genus, quod utraque potissimum India profert, quodque botanicis Groton audit. Etenim non una duntaxat, sed plures species, sub unius generis vexillo comprehensæ, ob eximium in medicina aut œconomia usum multo dudum nomine sunt, quod quidem satis ii norunt, qui ex merito æstimare didicerunt Croton Cascarillam, Croton febiferum, Croton Tiglium, Croton tinctorium, atque Croton aromaticum. Hinc ubi nova eidem huic generi accedit species, adeo non id a botanicis ferri poterit indifferenter, ut potius non possint non pronum eo advertere animum oculosque. Et vero etsi nondum quidquam de ulla novæstirpis virtute constet, tamen id movere pòtuerit neminem, qui, uti par est, cogitaverit, præcedere semper ante oportere primam rei cujusque notionem, quam vel minima de qualitatibus ipsius oboriatur quæstio.

Hisce jam pensitatis, propius me ad ea, quæ de planta mea observanda habui, consero. Et quidem ideo illam novam dicebam, quod cum manca duntaxat ac admodum impersecta mentione ad notitiam botanicorum pervenit, adeoque nec ab ullo adhuc systematicorum in album stirpium cognitarum est relata. Certe Loeflingio nostrati in America peregrinanti, illam ipsam visam suisse, haud obscure ex itinerario ejus patet, ubi tamen non nisi breviter et quasi per transennam unam alteramque ejus tradit notam, quanquam quidem susus sine dubio reliqua persecutus suisset, nisi sato occubuisset præmaturo. Ceterum nec multum resragabor, si quis contenderit, arborem illam mali solio, quam profert doctiss. H. Sloane, Hist. Jam. tom. ii. p. 30. taò. 174. f. 1.

[134]

Croton esse spicatum, tametsi non negem, unam alteramque discrepantiam cerni posse evidentiorem, quod fortasse maximam partem pictori tribuendum; interim tamen suadent convenientiam imprimis spicæ terminales, ut reliqua taceam.

Icon adjecta fruticis ramulum exactissime refert magnitudine naturali, lectum ante biennium Havanæ

a chirurgo N. Rudolpн.

T A B. VII.

CROTON.

CROTON (spicatum) foliis ovatis glabris, ramis nudis, florum racemis spicatis terminalibus. Croton foliis ovatis, floribus spicatis, stylis multifidis depresso patentibus, frutescens. Loefl. It. p. 234. n. 50.

Mali folio arbor, artemisiæ odore, slore pentapetalo spicato. SLOAN. Hist. Jam. ii. p. 30. t. 174. f. I. vix bona. Cat. Jam. 139. RAJ. dendr. 17. Habitat

Havanæ in America.

Descr. Caulis fruticosus, ramosus. Rami subdeterminati, cinerei, subrugosi, erecti, nudi, cicatricibus obsoletis, ramulosi. Ramuli consimiles; tenelli, glabri, sulcati. Folia solummodo in ramis tenellis, alterna, ovato oblonga, integerrima, basi rotundata, apice sublanceolato, obtuso, firmiuscula, utrinque glabra, petiolo instar nervi longitudinalis discum solii subtus percurrente, nervis obliquis tenuioribus nervosa, bipollicaria vel paulo ultra, frequentia, petiolata, patentia. Flores masculi racemoso-spicati, pedicellati. Racemi terminales, pyramidales, compactiusculi, solitarii, pedunculati. Bractea lineares, obtuse.

[135]

fæ, glabræ, ad basin pedunculi racemi sitæ. Pedicelli subpubescentes. CALYX. Perianthium decaphylli sæpe ultra, imbricatum: squammis subæqualibus, ovatis, obtufiusculis, extus glabriusculis, intus hirsutis: hirsutie albida. Corolla nulla. STAMINA. Filamenta xii, sæpe ultra, subulata, inferne hirsuta, erecta, longitudine calycis. Antheræ subrotundæ, compresse, subtetragonæ, erectæ. Receptaculum staminum hirsutum. FLORES FEMINEI solitarii, ad basin pedunculi racemi masculini intra bracteam siti pedunculati, erecti. CALYX. Perianthium pentaphyllum, infernum: foliolis lineari-lanceolatis, acutiusculis, erectis, subæqualibus, minutissime punctatis, subscabiusculis. PISTILLUM. Germen subrotundum, compressum, subhirsutum. Styli tres, longitudine calycis, înfima basi cohærentes; singuli ad medium sexsidi: laciniis ex uno puncto prodeuntibus, subulatis; unde ramosi apparent. Stigmata xviii, obtusa.

OBS. A Croto glabello LINN. caute distinguendum; etenim in illo rami soliosi, slores racemoso-paniculati,

axillares.